

Використані джерела

1. Волобоєва І. О. Компетенції: ключовий елемент управління людським капіталом організації. *Соціально-трудова відносина: теорія та практика*. 2014. № 2. С. 223-228
2. Грішнова О. А. Економіка праці та соціально-трудова відносина : підручник. К. : Знання, 2006. 559 с.
3. Леонова С.В. Діагностика компетентності персоналу на основі використання принципів теорії розпізнавальних образів. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2012. Вип. 8. С. 151-155
4. Прохоровська С. А. Компетентісний підхід в управлінні персоналом. *Регіональні аспекти розвитку продуктивних сил України*. [наук. журнал]. Тернопіль: Економічна думка, 2018. 86-90.
5. Прохоровська С. А., Дяків О.П. Структура лідерських компетенцій менеджера. Міжнародна науково-практична конференція «Управління персоналом у ХХІ столітті: кадрова політика, мотивація, оплата праці». *Науковий вісник ПУЕТ* №6 (62) Полтава: ПУЕТ, 2015. 48-55.

Мар'яна СОРОХАН

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Наталія КРИВОКУЛЬСЬКА

РЕАЛІЗАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ В ПИТАННЯХ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ

Однією із сфер публічного управління є захист довкілля. Публічне управління в Україні проходить етап свого формування. На думку О. Оболенського, становлення України у світовому цивілізаційному та формаційному просторі як повноцінного партнера потребує наукового обґрунтування, поліпшення та розвитку об'єкта управління для досягнення наперед визначених сукупностей цілей [1].

Процес формування публічного управління, що відповідає викликам сучасності, є складним завданням, яке постає перед усім суспільством та вимагає визначення методології як системи знань про метод, який зазвичай розуміють як сукупність практичних або розумових прийомів, кроків, інструкцій, дотримання яких забезпечує досягнення бажаних результатів, є основною діяльністю [2].

Запропонована Н. Обушною нова модель публічного управління, у якій переважно економічне та соціальне спрямування [3], на думку автора наукової праці [4], потребує обов'язкового доповнення такими засадами публічного адміністрування, які переплітаються з екологічним наповненням у контексті

сталого збалансованого розвитку України. Такий же висновок робить М. Ващишин [5], резюмуючи наступне: «враховуючи швейцарський досвід конституційно-правового регулювання природоохоронної та природо-ресурсової діяльності, а також визнані міжнародно-правові стандарти охорони довкілля, пропонуємо ст. 16 Конституції України доповнити ч. 2 такого змісту: «Екологічна політика держави спрямована на забезпечення сталого розвитку, що базується на збалансованому і гармонійному співвідношенні між соціальними потребами, економічною діяльністю та охороною довкілля. Використання природних ресурсів здійснюється з врахуванням їх здатності до відновлення. Природна і культурна спадщина України є надбанням Українського народу і має використовуватися в інтересах нинішнього та майбутнього поколінь».

Усе наведене вище обумовлює актуальність питання реалізації функціональної діяльності в питаннях захисту довкілля. Така діяльність повинна здійснюватись в рамках наступних підсистем: державного і недержавного регулювання охорони довкілля; регулювання діяльності щодо охорони навколишнього природного середовища з боку суб'єктів господарювання.

Суб'єктом регулювання діяльності щодо охорони навколишнього природного середовища на регіональному рівні в системі державного регулювання є Управління екології та природних ресурсів Тернопільської обласної державної адміністрації (Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА). Він є носієм функцій і завдань держави в сфері захисту довкілля.

Реалізація Управлінням функціональної діяльності означає, що в основу його роботи щодо охорони навколишнього природного середовища покладено функціональний підхід. Загалом, такий підхід побудований на основі виділення і формалізованого опису функцій, необхідних для одержання бажаного результату. Крім того, характеристикою будь-якого державного органу, в тому числі, Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА, поряд з виникненням і розвитком, є функціональна діяльність. Завданнєве і функціональне навантаження Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА визначене у Положенні про Управління.

За своєю суттю «функціональний метод є науковим методом, тобто способом наукового пізнання діяльнісних аспектів державно-правових феноменів, а за змістом функціональний метод є науковим дослідженням функцій держави чи її окремих інститутів з метою з'ясування ролі, значення, статусу тощо, а за своєю формою функціональний метод є певним видом дослідження, аналізу» [6].

Приміром, визначивши структуру Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА як системи (структурно-системний підхід), неможливо одночасно ідентифікувати динамічні властивості цієї системи. Для цього доцільним є використання функціонального підходу.

Свідченням наявності динамічних властивостей за підсумками функціональної діяльності Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА як системи є наступна інформація. Управління екології та природних ресурсів в Тернопільській області у 2019 році виступило розробником геоінформаційної системи „Інтерактивна карта природно-заповідного фонду Тернопільської області” як одного із елементів геопросторового планування території області. На виконання зазначених робіт освоєно 134 тис. гривень з обласного фонду охорони навколишнього природного середовища. Створено дану карту на замовлення управління компанією „MagneticOne Municipal Technologies”. Сформовано базу геопросторових даних 643 заповідних об’єктів області з цифрових векторних моделей (меж) та детальної інформації про кожний об’єкт природно-заповідного фонду, запроваджено систему зворотного зв’язку з користувачами інтерактивної карти стосовно наповнення бази даних про заповідні об’єкти, надання повідомлень про порушення природоохоронного законодавства у їх межах тощо. На карті наявна інструкція для користувачів. Дана інформаційна система забезпечить оперативність і якість роботи з просторовою інформацією про природно-заповідний фонд області, якісний доступ громадськості до інформаційної бази даних заповідних територій та об’єктів, здійснення інформаційного супроводу державних органів, зацікавлених підприємств, установ та організацій відповідною інформацією, необхідною для вирішення питань сталого розвитку [7].

Отже, охорона довкілля є системою, в рамках якої Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА виконується множина функцій. Кожна із цих функцій є елементом функціональної системи, поза межами якої ці функції не мають сенсу. Причому, функціональність є відображенням впливу Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА на стан довкілля і його захист.

Використані джерела

1. Оболенський О. Ю. Публічне управління: цивілізаційний тренд, наукова теорія і напрям освіти. Публічне управління: шляхи розвитку : матер. наук.- практ. конф. за міжнар. участю (26 листоп. 2014 р., м. Київ). У 2 т. Т. 1 / [за наук. ред. Ю. В. Ковбасюка, С. А. Романюка, О. Ю. Оболенського]. Київ : НАДУ, 2014. С. 3-4.
2. Сурмін Ю. П. Методологічні аспекти реформування державного управління в Україні. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej11/txts/10synduu.pdf>.
3. Обушна Н. І. Новий публічний менеджмент як сучасна модель регулювання суспільних

- відносин. Публічне адміністрування: теорія та практика : електрон. зб. наук. пр. 2015. Вип. 2(14). URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ Patr_2015_2_5.
4. Бикова Ю. Екологізація публічного адміністрування в Україні як умова формування екологічної свідомості. URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2018/2018_04\(39\)/14.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2018/2018_04(39)/14.pdf)
5. Ващишин М. Конституційні засади охорони довкілля України та Швейцарії. URL: http://vjhr.sk/archive/2016_3/6.pdf
6. Юрчишин В. Функціональний підхід як метод наукового пізнання кримінальних процесуальних функцій прокурора у досудовому розслідуванні. URL: [irbis-nbuv.gov.ua > cgi-bin > irbis_nbuv > cgiirbis_64 > uyukt_2014...](http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64/uyukt_2014...)
7. Створено інтерактивну карту природно-заповідного фонду Тернопільської області. URL: <http://ecoternopil.gov.ua/>

Оксана СТАРУЦАК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», THEU
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу THEU Світлана СКОЧИЛЯС

НЕОБХІДНІСТЬ ВРЕГУЛЮВАННЯ МІЖСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ В ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Важливою сферою стосунків членів трудового колективу будь-якої організації, в тому числі, закладу охорони здоров'я, є міжособистісні стосунки. Ця сфера пов'язана із задоволенням потреб членів трудового колективу у спілкуванні і самоствердженні, у професійній діяльності, у здобутті формального і неформального статусів.

Побудова і розвиток міжособистісних стосунків членів трудового колективу закладу охорони здоров'я є джерелом міжособистісних конфліктів.

Міжособистісні стосунки здійснюються на горизонтальному та вертикальному рівнях. Відносини горизонтального рівня стосуються неформальних стосунків (дружніх зв'язків). Відносини вертикального рівня будуються в процесі професійної діяльності і залежать від множини факторів (стану сфери охорони здоров'я тощо).

Система охорони здоров'я стикаються з дефіцитом фінансових ресурсів, кадровими та іншими проблемами, що вимагає перегляду політики, пошуку нових стратегій розвитку, вдосконалення її структури і функціонування [1].

Трудовий колектив підприємства (організації) утворюють усі громадяни, які своєю працею беруть участь у його діяльності на основі трудового договору, контракту, угоди, а також інших форм, що регулюють трудові відносини